

206. KONĚ

438.

Od Brna

A te na-še ko - ně, be-le-be to ko - ně, de - be si cho-di - le pro vo-do do sto - dně.

A te naše koně,
belebe to koně,
debe si chodile
pro vodo do stodně.

Pro vodo do stodně,
na hůro pro slámo,
habe ten seneček
chodíval za pannó.

207. GALÁN ČAROVANÝ

439.

Z Ostravice

A v te na-ši zahrodce ro-zma - ri-jan ro-scě; ně-trhaj ho, sy-nečku, ež vě - tši u - ro-scě.

A v te naši zahrodce
rozmarian roscě;
nětrhaj ho, synečku,
ež větši uroscě.

něchodz tamo, synečku,
je tam čarovane.

Něni tamo žadnego,
kdo by tam čaroval,
ach, že by to dzěvčotko,
co sem tam chodzival.

Čaruj, dzěvčotko, čaruj,
žaden ci něbroni,
šak čarovany galan
něni požehnany.

A v te naši zahrodce
pěkně obrovnané;

208. MILÁ ZA HOROU

440.

Z Polanky usacké

Aj, za ho-rú, aj, za ho-rú, za ho-re - čkú, tam sem já mí - vá - val ga - la - ne - čku.

Aj, za horú, aj, za horú, za horečkú,
tam sem já mívával galanečku.

Tam sem já k ní chodívával na slovečko,
líbával sem usta i srdečko.

Když ona své bílé ruce rozkládala,
každá žila v mojim těle hrála.

209. PŘEKÁŽKA

441.

Ze Skotnice u Příbora. Zp. I. 100

Aj, z ho - ry do - ly dešč i - dě, už můj mi - ly ně - při - jdě,
hej - nam, hej, už můj mi - ly ně - při - jdě.

Aj, z hory doly dešč idě,
už můj mily něpřijdě;
hej nam, hej,
už můj mily něpřijdě.

A přišel by un, můj Bože,
pro zle lidi němože.
Hej nam, hej,
pro zle lidi němože.

Pro ty baby klebetne,
pro děvčatka ščebotne.
Hej nam, hej,
pro děvčatka ščebotne.